БЪЛГАРСКА КОНФЕДЕРАЦИЯ
ПО КИКБОКС И МУАЙ ТАЙ

ДИСЦИПЛИНАРНА КОМИСИЯ

РЕШЕНИЕ

№ 0002/30.10.2026 г.

Дисциплинарна преписка	№ 0002/2026 г.
Лице, срещу което е сигналът	Г. Г. Д., ЕГН ***** — треньор, съдия и председател на „МНОГОСПОРТОВ КЛУБ ВОКИЛ“, ЕИК *****
Подател на сигнала	СК „СТАР ТИЙМ“, ЕИК *****, и И. Г. Г., ЕГН *****

СЪСТАВ

М. С. — председател
Й. Д. — член
Н. Д. — член

гр. София

I. СЪСТАВ, КОМПЕТЕНТНОСТ И ПРЕДМЕТ.

Дисциплинарната комисия на Българската конфедерация по кикбокс и муай тай („БККМТ“ или „Конфедерацията“), в състав М. С. — председател, Й. Д. и Н. Д. — членове, разгледа дисциплинарната

преписка по сигнал на СК „Стар Тийм“ и И. Г. Г., относно твърдени нарушения на Дисциплинарния правилник на БККМТ (ДП на БККМТ), извършени от Г. Г. Д., ЕГН ***** — треньор, съдия, представител на „МНОГОСПОРТОВ КЛУБ ВОКИЛ“ и председател на БККМТ до 2026 г.

С решение на Управителния съвет по т. 12 от Протокол за заседание на Управителния съвет от 15.09.2026 г. на Комисията е възложена проверката по чл. 10, ал. 1 от Дисциплинарния правилник.

Персоналната и материалната компетентност следват от чл. 3, ал. 1, чл. 4, чл. 8, чл. 9 и чл. 10 от Дисциплинарния правилник. Твърдените деяния са извършени от лице, което попада в категорията лица по чл. 4 от ДП на БККМТ, които носят дисциплинарна отговорност за действията си.

II. ПРОЦЕДУРА, ЗАЩИТА И ИСКАНИЯ ЗА ОТВОД

Сигналът въз основа на който е образувано производството е писмен и индивидуализира подателя, датата, мястото, състезанието, засегнатото лице и твърдените нарушения. Следователно не е анонимен по смисъла на чл. 10, ал. 1 от Дисциплинарния правилник и изложеното в него подлежи на проверка от страна на Дисциплинарната комисия.

На 17.09.2026 г. сигналът, ведно с приложените от подателя доказателства, са изпратени на Г. Д., като му е указано, че в 7-дневен срок от получаването им може да вземе становище по изложените в сигнала факти и обстоятелства, включително да посочи доказателства или да поиска събирането на такива.

На 22.09.2026 г. на официалния имейл за кореспонденция на ДК на БККМТ е постъпил отговор от Г. Д., ведно с приложени към него:

- Искане за отвод на членовете на Дисциплинарната комисия Н. Д. и адв. М. С.;
- Протокол от заседание на Управителния съвет на БККМТ от 22.10.2025 г., съдържащ решението относно отказа от домакинството на Световното първенство 2026 г. и Европейската купа 2026 г.;
- Писмо на И. Г. до президента на WAKO Р. Б. относно невъзможността промоутърският екип да реализира Европейското първенство за юноши и кадети през 2025 г.;
- Програма на Министерството на младежта и спорта за финансово подпомагане на дейности по провеждане на домакинства на международни спортни състезания на територията на Република България.
- Искане за предоставяне на протокола на УС от 15.09.2026 г.

Комисията обсъди жалбата, писмените обяснения и възраженията на Димов и приложените документи. Правото му на защита е упражнено в пълнота, като му е предоставено право на отговор, както и всички материали по дисциплинарната преписка. По повод искането на Г. Д. да му се предостави протокол от УС на 15.09.2026 г., същото следва да бъде уважено и поисканият протокол да му бъде изпратен заедно с настоящото решение. ДК на БККМТ не счита, че протоколът е следвало да бъде изпратен в по-ранен момент, доколкото изпращането му не касае правото на защита на лицето в настоящото производство.

По исканията на Г. Д. за отвод на М. С. и Н. Д. Комисията приема, че самото подаване на сигнали или позоваване на проверки срещу членове на дисциплинарен орган не води автоматично до тяхната процесуална несъвместимост. Необходимо е конкретно установено обстоятелство, което обективно

поставя под съмнение способността им да решат преписката безпристрастно. Изложените в исканията твърдения, сами по себе си, не установяват лична заинтересованост от резултата, предварително формирано решение или друга конкретна несъвместимост. В противен случай всяко дисциплинарно производство би могло да бъде блокирано чрез подаване на сигнали срещу членовете на комисията. Поради това исканията за отвод се ОСТАВЯТ БЕЗ УВАЖЕНИЕ. Комисията се произнася по тях с настоящите мотиви, без да твърди, че е постановявала отделен предходен акт.

III. ДОКАЗАТЕЛСТВА, ФАКТИ И ВЪЗРАЖЕНИЯ

Комисията анализира подробно постъпилия сигнал и приложенията към него, както и отговора на Г. Д., съпостави кореспонденцията с WAKO, материалите от международното производство, решенията и протоколите на Управителния съвет, писмената защита на Димов и останалите документи от преписката. Разграничава се институционалната отговорност на БККМТ от личните действия на Димов, като самото участие в колективно решение или неблагоприятен резултат пред WAKO не е достатъчно за лична дисциплинарна отговорност.

Аргументите в сигнала могат да бъдат обобщени по следния начин:

На Г. Д. се вменява системно поведение в качеството му на председател на Управителния съвет на БККМТ, изразяващо се в едностранни действия, противоречащи на предходни решения на колективния орган, разпространяване на противоречива информация пред международните спортни органи, неоснователно ограничаване на правата на клубове, треньори, съдии и състезатели, неизпълнение на задълженията за осигуряване на надлежна дисциплинарна процедура и равнопоставено третиране, както и действия и бездействия, довели според жалбоподателите до загуба на международни домакинства, неблагоприятни последици за българските състезатели и дисциплинарни санкции срещу самия него и БККМТ от органите на WAKO.

1. Оттегляне на международните домакинства и противоречие с решенията на УС

Жалбоподателите сочат следната последователност:

- На 28.11.2024 г. УС одобрява кандидатурата за международно домакинство и определя СК „Стар Тийм“ и СК „Бултрас Файт Клуб“ за организатори.
- На 10.06.2025 г. УС изрично разрешава на СК „Стар Тийм“ да поеме организационните и финансовите задължения по международните състезания.
- На 17.10.2025 г. Конфедерацията официално представя пред WAKO предстоящото Световно първенство през 2026 г.
- На 20.10.2025 г. Димов заявява, че И. Г. е подписал договор без знанието и разрешението на федерацията.
- На 21.10.2025 г. в разговор с ръководството на WAKO е договорен срок до 24.10.2025 г. за постигане на компромис.
- На 22.10.2025 г., преди изтичането на този срок, Конфедерацията изпраща писмо до Министерството на младежта и спорта за оттегляне от домакинството.
- На 23.10.2025 г. Димов иска от WAKO да прекрати отношенията и кореспонденцията си с И. Г. и представлявания от него организатор.

Същността на обвинението е, че Димов е използвал представителните си правомощия в противоречие с предходните решения на колективния орган и с договорения с WAKO подход за разрешаване на спора.

Жалбата свързва тези действия със загубата на Световното първенство за деца, юноши и кадети през 2026 г. и Европейската купа в Пловдив през 2026 г.

2. Уронване на доброто име на БККМТ пред WAKO

Според жалбата Димов е отправял пред международното ръководство твърдения, които са противоречали на официалните документи на самата БККМТ, включително че подкрепа за организаторите не е предоставяна и че представените документи за упълномощаване са неавтентични или евентуално подправени.

В писмото си от 24.10.2025 г. президентът на WAKO Р. Б. е противопоставил на тези твърдения протоколите на УС и останалата кореспонденция.

Жалбоподателите считат, че така Димов е поставил под съмнение надеждността на националната федерация като международен партньор, предизвикал е конфликт с ръководството на WAKO и е допринесъл за загубата на международните домакинства.

3. Налагане на ограничения на осем лица без дисциплинарно производство

На 26.10.2025 г. УС приема решение, с което са ограничени правата на осем лица, включително треньори, съдии и клубни представители.

Според жалбата:

- Димов е внесъл въпроса, представил е информацията и е ръководил заседанието.
- Ограниченията са постановени преди проверката, която е следвало да установи дали изобщо има нарушения.
- Дисциплинарната комисия не е постановила решение срещу засегнатите лица.
- Решението не е било надлежно връчено.
- На 08.11.2025 г. трима от засегнатите не са допуснати до спортната зала при провеждането на държавно първенство.
- Ограниченията са действали според жалбата шест месеца и единадесет дни, въпреки че впоследствие е заявено, че нарушения не са установени.

Твърди се превишаване на компетентността на УС, нарушаване на дисциплинарната процедура и неправомерно ограничаване на спортни права.

4. Бездействие и възпрепятстване на вътрешната защита

На 12.11.2025 г. И. Г. подава жалба срещу решението от 26.10.2025 г.

Според жалбоподателите тя остава без произнасяне до 06.05.2026 г. Междувременно ограниченията продължават да действат.

На Димов се вменява отговорност за това, че като председател не е осигурил разглеждането на жалбата, провеждането на надлежна дисциплинарна проверка и своевременното възстановяване на правата на засегнатите лица.

5. Поведение в производството пред WAKO

Жалбата отделя специално внимание на действията на Димов в международното дисциплинарно производство.

Посочва се, че между декември 2025 г. и януари 2026 г. той е представил няколко становища, придружени от публикации в социалните мрежи, изображения, преводи и видеоматериали, насочени срещу съдии и представители на клубове — членове на БККМТ.

Жалбоподателите противопоставят тази активност на липсата на развитие по вътрешната жалба на И. Г..

Отделно се твърди, че на 15.01.2026 г. Димов е предоставил непълна информация на WAKO DEC, заявявайки, че няма висящи производства в България, без да съобщи за неразгледаната вътрешна жалба.

6. Дискриминационно картотекиране и ограничаване на състезатели

Според жалбата новото 30-дневно правило за регистрация е въведено и прилагано непоследователно.

Твърди се, че състезатели на СК „Стар Тийм“ са заплатили картотекирането си на 15.01.2026 г., но профилите им не са били своевременно активирани, докато състезатели на други клубове са получили възможност за участие в Европейската купа в Атина.

Особено важно е, че с решение от 14.04.2026 г. WAKO DEC е приел за основателна жалбата на група от 18 състезатели и е установил неравнопоставено третиране от страна на БККМТ.

Тук следва да се направи важно разграничение: решението на WAKO е срещу Конфедерацията, а жалбоподателите обосновават личната отговорност на Димов чрез неговите ръководни функции през съответния период. Това не е равнозначно на отделно установена от WAKO лична вина на Димов за всяко действие по картотекирането.

7. Посочените вреди и международни санкции

Сочат се две решения на WAKO DEC

Решение № DC00012026

Предупреждение към Г. Д. за нарушение на правилата на WAKO и задължение да действа в интерес на спорта и в партньорство с клубовете.

Решение срещу БККМТ

Официално порицание и предупреждение, разпореждане за активиране на състезателните профили и възлагане на разноски на Конфедерацията.

Жалбоподателите посочват като последици загубени международни домакинства, пропуснати състезателни възможности, точки в световната ранглиста, парични награди и селекции, репутационни вреди за клубове и съдии, както и разноски по производството пред WAKO, възложени на БККМТ.

В жалбата се посочва и плащане на 7 000 евро от СК „Стар Тийм“ за кандидатстване за домакинства. Тази сума не е представена като установена имуществена вреда на БККМТ.

Възраженията и оспорванията на Г. Д. могат да бъдат обобщени по следния начин:

Г. Г. Д. оспорва жалбата като неоснователна поради смесване на личните му действия с решенията на Управителния съвет и действията на БККМТ като юридическо лице. Поддържа, че отказът от международните домакинства е извършен с единодушно решение на УС от 22.10.2025 г. и е бил обусловен от реален спор относно договорната и организационната роля на националната федерация.

Признава определени комуникационни неточности, процедурни проблеми и забавяне при разглеждането на вътрешна жалба, но оспорва те да установяват лично виновно дисциплинарно поведение. Счита, че предупреждението на WAKO от 04.02.2026 г. няма автоматично действие по Дисциплинарния правилник на БККМТ, а решението на WAKO от 14.04.2026 г. е постановено срещу Конфедерацията, не срещу него лично. Оспорва доказаността на причинените вреди, прави искания за отвод на двама членове на комисията и възразява срещу окончателното отнемане на треньорските и съдийските си права като несъразмерна санкция за действия, извършени в управленско качество.

1. Оттегляне на международните домакинства

Димов твърди, че на 22.10.2025 г. Управителният съвет е взел решение за отказ от домакинствата с девет гласа „за". Представя извлечение от протокола на заседанието.

По този начин оспорва основната предпоставка в жалбата, че е действал еднолично и без съгласието на колективния орган.

Освен това се позовава на организационния модел, одобрен на 11.09.2025 г., според който СК „Стар Тийм" и СК „Бултрас Файт Клуб" следва да организират състезанията съвместно с БККМТ, под нейната егида и контрол.

Твърди също, че към възникването на конфликта окончателният договор за Световното първенство не е бил подписан, а между WAKO и БККМТ е съществувало действително разминаване относно ролята на националната федерация.

Като извод се посочва, че действията са били част от управленско решение за защита на институционалната роля на БККМТ, а не лична инициатива за осуетяване на международни прояви.

2. Кореспонденция и изявления пред WAKO

Димов не отрича, че е участвал лично в международната кореспонденция.

По отношение на писмото от 20.10.2025 г. признава, че е използвал прекалено категорична правна формулировка относно Закона за физическото възпитание и спорта, но твърди, че това не обезсилва поставения от него въпрос за договорната и контролна роля на БККМТ.

За срещата от 21.10.2025 г. и договорения срок до 24.10.2025 г. възразява, че този срок не е отнемал правото на Управителния съвет да разгледа въпроса и да вземе решение преди изтичането му.

По искането от 23.10.2025 г. до WAKO поддържа, че то е било свързано с представителството и комуникацията с организатора.

Относно публичното изявление от 24.10.2025 г. признава, че това е негово лично комуникационно действие, което не следва да се приписва на УС.

Така защитата му фактически допуска отделна оценка на неговия език и начин на комуникация, но оспорва автоматичното приравняване на тези действия към всички вреди от международния конфликт.

3. Твърдения за неистински или подправени документи

Димов оспорва начина, по който жалбата представя неговите твърдения относно документите за домакинството.

Според него трябва да се разграничават:

- решение на УС за кандидатстване или организиране на международно състезание;
- възлагане на организационни функции на клуб;

- изрично упълномощаване на физическо лице да представлява БККМТ и да поема договорни задължения от нейно име.

Защитната му теза е, че наличието на първите два документа не доказва автоматично третото.

4. Ограничаване на правата на осем лица

Тук отговорът съдържа съществени признания.

Димов приема, че решението на УС от 26.10.2025 г. едновременно възлага дисциплинарна проверка и ограничава функциите на посочените лица.

Той не твърди, че Дисциплинарният правилник изрично предвижда такава временна мярка.

Допуска, че комисията може да установи неправилно приложение на процедурния ред.

Същевременно настоява, че решението е колективно и че евентуалният му процедурен порок не доказва автоматично лично дисциплинарно нарушение на председателя.

5. Жалбата от 12.11.2025 г. и правото на защита

Димов изрично признава, че жалбата срещу ограниченията е била подадена своевременно и че по нея не е постановен отделен акт в продължение на близо шест месеца.

Определя това като организационен и процесуален проблем.

Отрича обаче да е доказано, че лично е укрил жалбата, разпоредил е тя да не бъде разглеждана или е възпрепятствал компетентен орган да се произнесе.

Посочва, че на 06.05.2026 г. УС е отменил ограниченията и е възстановил функциите на засегнатите лица, след като проверката не е установила нарушения, обосноваващи санкция.

6. Полицейското присъствие на 08.11.2025 г.

Според Димов полицията е била предварително сезирана поради информация за възможно възпрепятстване на държавното първенство и риск за обществения ред.

Той твърди, че полицейските служители са действали в рамките на собствените си правомощия, съставили са предупредителни протоколи и впоследствие лицата са били допуснати в залата.

Отрича полицията да е използвана като средство за принудително изпълнение на вътрешно решение на БККМТ.

7. Решението на WAKO DEC от 04.02.2026 г.

Димов признава съществуването и значението на това решение.

Не оспорва, че WAKO е направила неблагоприятна оценка на неговото поведение и му е наложила предупреждение.

Димов възразява и твърди, че според него предупреждението по правилата на WAKO не установява автоматично всяко нарушение, твърдяно в жалбата по Дисциплинарния правилник на БККМТ.

8. Материалите, представени пред WAKO DEC

Димов възразява срещу квалифицирането на собствената му защита пред международния дисциплинарен орган като неетично поведение.

Твърди, че е имал право да представя публикации, изображения, преводи, видеоматериали и други доказателства, които счита за относими.

Според него представянето на материали в официално дисциплинарно производство не е равнозначно на публично злепоставяне на други съдии или клубни представители.

9. Изявлението от 15.01.2026 г. за липса на висящи производства

Димов признава, че е отговорил пред WAKO DEC, че няма висящи производства в България, въпреки че жалбата от 12.11.2025 г. не е била разгледана.

Обяснява това с възможно различно разбиране на понятието „pending proceeding“ — дали една подадена, но неоформена като самостоятелно производство вътрешна жалба попада в него.

Посочва също, че насрещната страна е уведомила WAKO за жалбата на 20.01.2026 г., преди международният орган да постанови решението си.

Отрича да може само от тези факти да се направи извод за умишлено заблуждаване.

10. Неравнопоставено картотекиране и решението от 14.04.2026 г.

Димов поддържа, че представеният протокол на УС от 30.12.2025 г. урежда такси, но не съдържа решение за въвеждане на 30-дневен срок.

Отрича да има доказателство, че лично е въвел този срок или че е предоставял изключения на определени клубове и ги е отказвал на други.

За решението на WAKO DEC от 14.04.2026 г. изтъква, че производството е срещу БККМТ като юридическо лице, а не срещу него лично.

Следователно според защитата то установява институционален проблем, но не може да бъде третирано като негово второ лично дисциплинарно нарушение.

11. Оспорване на твърдените вреди

Димов оспорва всички неблагоприятни последици да бъдат приписани лично на него.

По-конкретно твърди, че:

- Разходите от 7 000 евро на СК „Стар Тийм“ не представляват автоматично доказана вреда, причинена от него.
- Загубата на домакинствата е резултат от многостранен конфликт, включващ решения на УС, договорни разногласия и действия на WAKO.
- Разноските по решението на WAKO от 14.04.2026 г. са възложени на БККМТ, а не лично на Димов.
- За ангажиране на личната му отговорност за имуществени вреди е необходимо доказване на конкретно поведение и причинна връзка.

Оспорва и механичното приемане на посочените в жалбата 18 отегчаващи обстоятелства, тъй като според него част от тях повтарят самите обвинения, а други се отнасят до действия на колективни органи.

IV. ФАКТИЧЕСКИ И ПРАВНИ ИЗВОДИ

IV.1. Относно приложимата нормативна уредба и особеното положение на Г. Д. като председател на БККМТ

При преценката на дисциплинарната отговорност на Г. Г. Д. Дисциплинарната комисия отчита, че през относимия период същият е заемал длъжността председател на Българската конфедерация по кик-бокс и муай-тай (БККМТ). Това обстоятелство има съществено значение за характера, обема и интензитета на задълженията му към Конфедерацията, нейните членове и международните спортни организации.

Съгласно **чл. 18, ал. 1 от Устава на БККМТ** председателят на Конфедерацията е по право и председател на Управителния съвет.

Разпоредбата на **чл. 19 от Устава** възлага на председателя редица самостоятелни правомощия и задължения, включително:

- да организира и контролира изпълнението на решенията на Общото събрание и Управителния съвет и да осъществява текущото ръководство на дейността на Конфедерацията — ал. 1;
- да представлява Конфедерацията пред български и чуждестранни физически и юридически лица по решение на Управителния съвет — ал. 2;
- да ръководи заседанията на Управителния съвет — ал. 4;
- да подписва документацията и кореспонденцията на Конфедерацията — ал. 5;
- да координира дейността на отделните органи и структури на Конфедерацията — ал. 6.

Посочените правомощия не са само организационни или представителни. Те предполагат повишено задължение за познаване, спазване и прилагане на Устава, дисциплинарните и етичните правила, както и за недопускане на действия, противоречащи на целите и интересите на Конфедерацията.

Председателят не е обикновен участник в дейността на Управителния съвет. Той ръководи заседанията му, организира изпълнението на решенията, координира дейността на останалите органи и представлява БККМТ пред външни субекти. Поради това от него се изисква по-висока степен на институционална отговорност, особено когато решенията засягат основни права на клубове, състезатели, треньори и съдии или отношенията на Конфедерацията с международната федерация WAKO.

Комисията отчита и разпоредбите на **чл. 4 и чл. 9, ал. 1 от Устава**, установяващи принципа на равенство в правата и задълженията на членовете, както и задължението им да съдействат за постигане на целите на Конфедерацията, да спазват Устава и да не уронват доброто ѝ име и обществена репутация.

Допълнително **чл. 1, ал. 2 и чл. 3 от Етичния правилник** изискват почтеност, опазване на безукорната репутация на БККМТ, уважение към правата на лицата в спорта, справедливо и безпристрастно отношение, познаване и спазване на вътрешните нормативни актове и разграничаване от решаването на въпроси, по които съществува лична или косвена заинтересованост.

Следователно заемането на председателския пост не освобождава Г. Д. от дисциплинарна отговорност за действията му, извършени при упражняване на управленските правомощия. Напротив, когато нарушението произтича от неправомерно упражняване на тези правомощия, служебното положение обуславя по-високи изисквания към неговото поведение.

Самостоятелно значение има принципът на равнопоставеност по чл. 4 от Устава. Той обвързва органите на БККМТ при упражняването на правомощията им и изключва различно третиране на клубове и техни състезатели без обективно и предварително известно основание. Като лице, осъществяващо текущото ръководство и координацията между органите по чл. 19, ал. 1 и ал. 6 от Устава, председателят е длъжен да съдейства този принцип да бъде действително прилаган, а не само формално провъзгласен.

Задължението за опазване на доброто име и обществената репутация по чл. 9, ал. 1 от Устава придобива особена тежест при действия на председателя пред WAKO. Международното представителство и подписването на официална кореспонденция по чл. 19, ал. 2 и ал. 5 не представляват самостоятелна лична привилегия, а правомощия, предоставени за защита на интересите на БККМТ. Използването им по начин, който задълбочава личен или вътрешноорганизационен конфликт и обективно застрашава доверието към Конфедерацията, подлежи на отделна дисциплинарна оценка.

IV.2. Относно хронологията на действията във връзка с международните домакинства и отношенията с WAKO

От представените по преписката документи и изложените от страните позиции се очертава следната последователност на събитията.

На **28.11.2024 г.** Управителният съвет на БККМТ одобрява кандидатурата за международно домакинство и определя клубове, включително СК „Стар Тийм“, за участие в организацията.

На **10.06.2025 г.** Управителният съвет взема решение, свързано с възлагането на организационни и финансови задължения по международните състезания.

На **11.09.2025 г.**, според представената от Димов защитна позиция, е обсъждан организационен модел, предвиждащ провеждането на проявите съвместно с БККМТ, под нейната егида и контрол.

На **17.10.2025 г.** пред WAKO е представена информация за предстоящото Световно първенство през 2026 г.

На **20.10.2025 г.** Г. Д. изпраща кореспонденция, с която оспорва правомощията на И. Г. и поддържа категорична позиция относно изключителната роля на националната федерация при организирането на международното първенство.

На **21.10.2025 г.** се провежда комуникация с ръководството на WAKO, при която според материалите по преписката е обсъждан срок до 24.10.2025 г. за търсене на решение на възникналия конфликт.

На **22.10.2025 г.** Управителният съвет приема решение за отказ от международните домакинства. Димов се позовава на протокол, според който решението е взето с девет гласа „за“.

На **23.10.2025 г.** Димов отправя до WAKO искане за преустановяване на отношенията и кореспонденцията с И. Г. във връзка с организацията на международната проява.

На **24.10.2025 г.** възникналите противоречия намират израз и в кореспонденцията с президента на WAKO, като са поставени въпроси относно предходните решения на Управителния съвет, предоставената подкрепа и действителните правомощия на организаторите.

Комисията приема, че тази последователност не може да бъде разглеждана като поредица от несвързани административни действия. Тя разкрива ескалиращ вътрешноорганизационен конфликт, който е пренесен на международно равнище и е засегнал отношенията между БККМТ, клубовете и WAKO.

Наличието на действителни договорни или организационни разногласия не освобождава председателя от задължението да действа добросъвестно, последователно, професионално и с оглед запазване на международния авторитет на Конфедерацията.

При възникване на спор относно представителството и организацията председателят е разполагал с възможност да инициира своевременно вътрешно изясняване, да представи пред WAKO пълната история на решенията на Управителния съвет и да предложи институционално решение, което да съхрани интересите на българския спорт.

Вместо това последвалата кореспонденция е демонстрирала пред международния орган остро противопоставяне между националната федерация и нейни клубове членове.

IV.3. Относно личната отговорност на Димов за решенията на Управителния съвет от 26.10.2025 г.

Комисията разглежда като особено съществено поведението на Г. Д. във връзка със заседанието на Управителния съвет от **26.10.2025 г.**

На това заседание са приети решения за ограничаване на правата и функциите на осем лица, като едновременно с това е възложено извършването на дисциплинарна проверка.

Установеното по преписката участие на Димов се изразява в председателстване на заседанието и гласуване „за“ съответните решения.

В писмения си отговор Димов възразява, че решението е колективно и евентуалните му пороци не могат автоматично да бъдат вменени лично на председателя.

Комисията приема за правилна само изходната част на това възражение: **самото заемане на длъжността председател не обуславя автоматична лична отговорност за всяко решение на Управителния съвет.**

В конкретния случай обаче дисциплинарната отговорност не се основава единствено на заеманата длъжност. Тя се обосновава със съвкупността от лично извършени действия и неизпълнени задължения:

Първо, Димов е участвал в приемането на решенията чрез собствения си положителен вот. Следователно не става въпрос за решение, което му е било наложено против волята му.

Второ, като председателстващ заседанието той е имал непосредствена възможност да постави въпроса за съответствието на предложените ограничения с Дисциплинарния правилник и компетентността на съответните органи.

Трето, по силата на чл. 19, ал. 1 и ал. 6 от Устава той е имал задължение да осигурява координация между Управителния съвет и Дисциплинарната комисия и да съблюдава установения вътрешен ред.

Четвърто, след приемането на решенията е следвало да организира изпълнението им по начин, който не нарушава правата на засегнатите лица и не подменя дисциплинарната процедура.

Съществено е, че ограниченията са въведени преди приключването на проверката, която е следвало да установи наличието на нарушения. Така по същество са настъпили неблагоприятни последици за засегнатите лица, без към този момент да е налице окончателно дисциплинарно произнасяне.

Този подход противоречи на основната логика на дисциплинарното производство, при която установяването на нарушението и индивидуалната отговорност следва да предхождат налагането на дисциплинарно наказание. В представения Дисциплинарен правилник не се установява изрична обща компетентност на Управителния съвет да налага именно такива предварителни ограничения вместо Дисциплинарната комисия.

Отговорността на Димов произтича от това, че не само не се е противопоставил на подобно разрешение, но го е подкрепил чрез гласуването си и е участвал в институционалното му реализиране.

Допълнително значение има обстоятелството, че на **12.11.2025 г.** е подадена жалба срещу ограниченията, по която според материалите не е постановен своевременен отделен акт.

Едва на **06.05.2026 г.** Управителният съвет отменя ограниченията, след като проверката не е установила нарушения, обосноваващи санкция.

Продължителността на ограниченията и липсата на своевременно разрешаване на възраженията засилват неблагоприятните последици от първоначалното решение.

Комисията не приема възражението, че председателят може да се освободи от лична отговорност единствено с позоваване на колективния характер на акта. Обратното разбиране би обезсмислило задълженията му по чл. 19 от Устава и би позволило собственото му участие и бездействие да останат извън дисциплинарна оценка.

Налице са основания поведението на Димов във връзка с решенията от 26.10.2025 г. да бъде квалифицирано като лично неизпълнение на задълженията за съблюдаване на вътрешните правила, защита на равнопоставеността и координиране на дейността на органите на БККМТ.

Налице е и самостоятелен аспект на неизпълнение на координационното задължение по чл. 19, ал. 6 от Устава. В периода след 26.10.2025 г. председателят е имал възможност и задължение да съдейства за надлежно разглеждане на жалбата от 12.11.2025 г. от компетентните органи, без да изземва тяхната компетентност. Продължителното отсъствие на произнасяне до отмяната на ограниченията на 06.05.2026 г. следва да бъде оценено и като отделен организационен пропуск, доколкото са установени неговото знание за жалбата, реалната възможност за съдействие и неизпълнението на конкретни действия, които са били в правомощията му.

Същевременно по чл. 19, ал. 1 от Устава председателят е бил длъжен да организира изпълнението на предходните решения на Управителния съвет и да осигури информирано обсъждане на последиците при евентуалното им преразглеждане. Самата промяна на решение от Управителния съвет не е нарушение; дисциплинарно значение имат евентуалното непълно представяне на релевантните факти, противоречивата международна комуникация и личното участие в действия, които не съответстват на уставните задължения.

IV.4. Относно писмото от 20.10.2025 г. и уронването на международния авторитет на БККМТ

В отговора си Димов признава, че в кореспонденцията от **20.10.2025 г.** е използвал прекалено категорична правна формулировка относно възможността за организиране на международно първенство извън непосредствената организационна дейност на националната федерация.

Това признание има значение за преценката на професионалната грижа, която председателят е бил длъжен да положи.

Председателят на национална спортна федерация е лицето, което по силата на Устава представлява организацията в международните отношения. От неговите официални изявления се очаква точност, правна обоснованост и съобразяване както с българската нормативна уредба, така и с правилата на международната спортна организация.

Комисията не приема, че употребата на неточна правна формулировка сама по себе си винаги представлява дисциплинарно нарушение. В конкретния случай обаче изявлението трябва да се оцени в неговия контекст — вече дадената подкрепа за международното домакинство, възникналия спор с клубовете и непосредствено последвалите действия по оттегляне от организацията.

Изразяването на категорични правни твърдения пред WAKO, без необходимото разграничаване между правомощията на националната федерация и възможните форми на участие на клубове организатори, е било обективно годно да постави под съмнение последователността и професионалната надеждност на БККМТ.

Особено неблагоприятно отражение има обстоятелството, че пред международната федерация е станало видимо съществено противоречие между предходни решения и действия на Конфедерацията и последващата позиция на нейния председател.

Подобно поведение не съответства на задължението по чл. 19, ал. 2 и ал. 5 от Устава за отговорно международно представителство и официална кореспонденция, разгледано във връзка със задължението за опазване на доброто име и обществената репутация на БККМТ.

Комисията намира, че председателят е следвало да прояви повишена предпазливост, да изясни вътрешните противоречия и да представи на WAKO последователна, документално обоснована институционална позиция.

IV.5. Относно писмото до WAKO от 23.10.2025 г.

На **23.10.2025 г.** Г. Д. отправя искане до WAKO за преустановяване на отношенията и кореспонденцията с И. Г. във връзка с международното домакинство.

Комисията отчита, че националната федерация има легитимен интерес да контролира кой може да поема ангажименти от нейно име. Следователно поставянето на въпрос относно представителната власт само по себе си не представлява нарушение.

От значение обаче е начинът, по който това правомощие е упражнено, както и неговият контекст.

Писмото е изпратено непосредствено след възникването на острия спор с организаторите и след обсъждането на възможност за постигане на компромис с WAKO.

Когато председателят настоява международният орган да преустанови отношенията си с представител на клуб, участвал в организацията на международна проява с предходна подкрепа на БККМТ, той е длъжен да съобрази не само формалните въпроси на представителството, но и предвидимите последици за клуба, Конфедерацията и международното събитие.

Комисията оценява това действие във връзка с писмото от 20.10.2025 г., решението от 22.10.2025 г. и последвалата кореспонденция. В своята съвкупност действията са допринесли за институционализиране на вътрешния конфликт пред WAKO, вместо за неговото овладяване.

При такава фактическа последователност Комисията приема, че упражняването на представителните правомощия е било несъвместимо с изискването за лоялно и добросъвестно опазване на интересите на Конфедерацията.

IV.6. Относно неравнопоставеното третиране на клубове и състезатели при картотекирането

Отделно дисциплинарно значение има спорът относно въвеждането и прилагането на правило за минимален срок от **30 дни** във връзка с картотекирането и участието на състезатели в международни прояви.

Според жалбата новото правило е въведено при недостатъчно време за подготовка и впоследствие е прилагано нееднакво спрямо различни клубове.

Посочено е, че състезатели на СК „Стар Тийм“ са заплатили съответните такси на **15.01.2026 г.**, но профилите им не са били своевременно активирани за участие в Европейската купа в Атина, докато други състезатели са получили възможност за участие.

С решение от **14.04.2026 г.** WAKO DEC е приел за основателна жалба, свързана с неравнопоставено третиране на състезатели от страна на БККМТ, и е постановил мерки по отношение на Конфедерацията.

Комисията отчита възражението на Димов, че решението на WAKO е постановено срещу БККМТ като организация, а не лично срещу него.

Това разграничение е юридически значимо. Отговорността на Конфедерацията не може механично да бъде превърната в лична дисциплинарна отговорност на нейния председател.

Независимо от това председателят е имал задължение по чл. 19, ал. 1 и ал. 6 от Устава да осигурява текущото ръководство и координацията на органите и структурите, включително при прилагането на правила, които непосредствено засягат възможността на състезателите да участват в международни състезания.

Принципът на равенство, закрепен в чл. 4 от Устава, и изискванията на чл. 2 и чл. 3 от Етичния правилник не допускат произволно или избирателно третиране на клубове и състезатели.

Въвеждането на нови условия за участие трябва да бъде прозрачно, предвидимо, еднакво приложимо и съобразено с разумната възможност засегнатите лица да изпълнят изискванията.

Прилагането на едно и също правило по различен начин спрямо състезатели, намиращи се в съпоставимо положение, нарушава принципите на справедливост, безпристрастност и равнопоставеност.

Комисията приема за установен институционалния проблем с неравнопоставеното третиране, отразен в решението на WAKO от 14.04.2026 г. Личната отговорност на Димов се основава на неизпълнение на неговите конкретни ръководни и контролни задължения, доколкото той е знаел или е бил длъжен да знае за различното прилагане на правилото и е имал реална възможност да предотврати или преустанови това положение.

Самото решение на WAKO срещу БККМТ не е достатъчно доказателство, че Димов лично е въвел 30-дневния срок или е разпоредил изключения за определени клубове. Тези твърдения следва да се разграничат от установеното задължение на председателя да осигурява равнопоставено прилагане на действащите правила.

От гледна точка на чл. 4 от Устава решаващо е не само дали съществува общо формулирано правило за картотекиране, но и дали при сходни фактически обстоятелства то е прилагано еднакво спрямо всички клубове. Избирателното предоставяне на изключения или различното третиране без обективен критерий би накърнило самостоятелно уставния принцип на равнопоставеност. Приписването на лично нарушение на Димов обаче изисква доказателства за негово разпореждане, участие или съзнателно неизпълнение на контролно задължение, а не само за установена от WAKO отговорност на БККМТ.

IV.7. Относно личния конфликт, заинтересоваността и поведението на председателя

Комисията разглежда описаните действия не изолирано, а в тяхната последователност и взаимна връзка.

В кратък период са осъществени действия, насочени към оспорване на ролята на И. Г. при международните домакинства, ограничаване на права на лица, свързани с възникналия конфликт, и пренасяне на спора пред международната спортна организация.

Впоследствие са възниквали и въпроси относно неравнопоставеното третиране на състезатели от определени клубове.

Тази последователност създава сериозни основания да се прецени дали управленските правомощия са били упражнявани с необходимата безпристрастност и в интерес на Конфедерацията като цяло.

Председателят на БККМТ е длъжен да представлява интересите на всички членове, включително на клубовете, които критикуват неговите управленски решения. Несъгласието с председателя, подаването на жалби или противопоставянето на определена управленска политика не могат да бъдат самостоятелно основание за ограничаване на спортни права.

Етичният правилник изисква лицата, заемащи ръководни функции, да се разграничават при решаването на въпроси, по които са лично или косвено заинтересовани.

Поради това участието на Димов в решения, засягащи непосредствено лица, с които е бил в открит конфликт, изисква особено внимателна оценка.

Комисията приема, че съчетаването на личен конфликт с упражняването на властнически правомощия спрямо засегнатите лица е несъвместимо с високите стандарти за безпристрастност и институционална лоялност, когато не са осигурени необходимите гаранции срещу използването на тези правомощия за цели, различни от интересите на спорта.

В този смисъл поведението на Димов разкрива **белези на тенденциозност и избирателност**, които се извеждат от времевата близост, насочеността и последиците на разгледаните действия.

Същевременно извод за пряка цел за личен реванш или за съзнателно намерение да бъдат отстранени конкретни лица от спорта следва да се прави само ако тази субективна цел е подкрепена от достатъчно конкретни доказателства. За дисциплинарната квалификация на установените нарушения не е необходимо във всички случаи да бъде доказан именно такъв мотив.

IV.8. Относно решенията на WAKO и вредите за Конфедерацията

При оценката на последиците Комисията съобразява две отделни международни дисциплинарни производства.

С решение от **04.02.2026 г.**, обозначено в материалите като **DC00012026**, WAKO DEC е наложил лично предупреждение на Г. Д. във връзка с поведението му и задълженията му спрямо международната спортна общност.

Това решение има особено доказателствено значение, тъй като представлява неблагоприятна дисциплинарна оценка, адресирана лично до Димов.

С решение от **14.04.2026 г.** WAKO DEC е постановил мерки срещу БККМТ във връзка с неравнопоставеното третиране на състезатели и е възложил разноски на Конфедерацията.

Второто решение установява неблагоприятни последици за БККМТ като организация, но само по себе си не доказва личната отговорност на Димов за всички действия, довели до тях.

Комисията отчита, че дисциплинарното производство пред международната федерация, неблагоприятните решения и възложените разноски представляват реални институционални последици, които не могат да бъдат пренебрегнати.

При оценката на вредите следва да се разграничат:

1. **Репутационните последици** — поставянето под съмнение на способността на БККМТ да осигурява стабилно управление, вътрешна дисциплина и равнопоставеност.
2. **Организационните последици** — задълбочаването на конфликта с международните организатори и неблагоприятното развитие на въпросите за домакинствата.
3. **Спортните последици** — ограниченията върху възможността на конкретни лица да изпълняват функции или да участват в състезания.
4. **Имуществените последици** — възложените на БККМТ разноски по международното дисциплинарно производство.

Комисията приема, че уронването на престижа не изисква непременно доказване на конкретна парична загуба. То може да се прояви чрез обективно установимо накърняване на институционалното доверие и международната репутация.

За разлика от това твърденията за конкретна имуществена вреда и нейния размер изискват самостоятелно доказване, както и установяване на причинна връзка с личното поведение на Димов.

IV.9. Правна квалификация на установените нарушения

Въз основа на изложените фактически съображения Комисията намира основания за дисциплинарна квалификация по следните разпоредби на **чл. 8 от Дисциплинарния правилник на БККМТ**:

1. Чл. 8, буква „А“ — нарушение на Устава на БККМТ.

Нарушението се обосновава с неизпълнение на задълженията на председателя по чл. 19, ал. 1, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 от Устава, разгледани във връзка с принципите на равнопоставеност и опазване на доброто име на Конфедерацията.

Конкретните проявления са участието в приемането на ограниченията от 26.10.2025 г., недостатъчният контрол за спазване на вътрешния дисциплинарен ред и поведението при официалното международно представителство.

2. Чл. 8, буква „Б“ — нарушение на решения, вътрешни правила и разпоредби на БККМТ и международните спортни федерации.

Квалификацията се обосновава с отклонението от установения дисциплинарен ред при ограничаването на права преди приключване на проверката, както и с несъответствието между изискванията за институционална дисциплина и последователността на действията пред WAKO.

3. Чл. 8, буква „Г“ — публични действия, уронващи престижа и/или доброто име на БККМТ.

Тази квалификация е относима към официалните изявления и кореспонденцията на Димов пред международните спортни органи, доколкото действията са излезли извън вътрешната организация и обективно са били годни да накърнят международния авторитет на БККМТ.

4. Чл. 8, буква „Д“ — изнасяне на невярна и/или некоректна информация и действия, уронващи престижа на БККМТ.

Разпоредбата е относима към твърденията в международната комуникация, ако се установи конкретното им несъответствие с действителните решения, документи и правомощия. Не всяко спорно правно становище е невярна информация; необходима е конкретна преценка на съдържанието и контекста.

5. Чл. 8, буква „Й“ — нарушение на разпоредбите на Етичния правилник.

Нарушението се обосновава с несъответствието между поведението на Димов и задълженията по чл. 1, ал. 2, чл. 2 и чл. 3 от Етичния правилник за почтеност, безпристрастност, справедливо третиране, уважение към правата на участниците в спорта, познаване на вътрешните правила и разграничаване при лична заинтересованост.

Разпоредбите на WAKO имат допълнително значение при оценката на международните задължения на председателя, но не заместват необходимостта дисциплинарната отговорност да бъде обоснована по конкретните правила на БККМТ.

IV.10. Относно вината, съвкупната тежест на нарушенията и съразмерността на санкцията

Комисията приема, че описаните действия следва да бъдат оценени в съвкупност, тъй като засягат няколко основни направления на дейността на Конфедерацията: вътрешното управление, защитата на спортните права, равнопоставеността между членовете и международното представителство.

Особено съществено е, че Димов е действал от позицията на председател — лице, на което Уставът възлага непосредствено задължение да съблюдава вътрешните правила и да защитава интересите на цялата организация.

Колективният характер на част от решенията не изключва личната му отговорност за собствения положителен вот, председателстването на заседанията, подписаната кореспонденция и неизпълнението на конкретни ръководни задължения.

Обстоятелството, че определени нарушения са извършени при упражняване на управленски функции, а не непосредствено при треньорска или съдийска дейност, също не ги изключва от приложното поле на Дисциплинарния правилник. Чл. 8 обхваща нарушения на Устава, вътрешните правила и етичните

стандарти, а чл. 9, ал. 1, буква „Ж“ предвижда отнемане на състезателни, треньорски и съдийски права като вид дисциплинарно наказание.

При избора на санкция обаче Комисията следва да отчете не само тежестта на установеното поведение, но и защо продължаването на упражняването на съответните спортни права би било несъвместимо с необходимото доверие към лицето.

Треньорската и съдийската дейност изискват висока степен на почтеност, безпристрастност, уважение към участниците и лоялност към правилата на спорта. Системното пренебрегване на тези принципи при заемане на най-висшата управленска длъжност може да има значение и за преценката на годността за упражняване на други отговорни функции в спортната система.

Комисията отчита като съществени утежняващи обстоятелства продължителността и взаимната свързаност на действията, високата управленска длъжност на Димов, засягането на права на множество лица, международния отзвук на конфликта и наличието на лично предупреждение от WAKO.

Тези обстоятелства дават основания да се обсъди най-тежката санкция по чл. 9, ал. 1, буква „Ж“ от Дисциплинарния правилник.

Окончателното отнемане на треньорските и съдийските права обаче трябва да бъде обосновано отделно за всяка категория права. Необходимо е да се установи защо предупреждение, глоба, временно прекратяване или друга по-лека санкция не биха били достатъчни за защита на спортния ред и предотвратяване на бъдещи нарушения.

IV.11. Обобщен фактически и правен извод

От разгледаните обстоятелства се очертава поведение на Г. Г. Д., което не се изчерпва с отделни организационни грешки или обичайни управленски разногласия.

Става въпрос за последователност от действия и бездействия, извършени при упражняване на председателските му правомощия, които са засегнали основни принципи на вътрешното управление на БККМТ, правата на участници в спортната дейност и отношенията с международната федерация WAKO.

Комисията намира за неоснователна защитната теза, че колективните решения на Управителния съвет поначало изключват личната дисциплинарна отговорност на Димов. В конкретния случай са налице негови собствени действия — положително гласуване, ръководене на заседание, официална международна кореспонденция и упражняване на представителни правомощия — които подлежат на самостоятелна дисциплинарна оценка.

Особено съществено е несъответствието между задълженията на председателя да съхранява институционалното единство, да осигурява спазване на правилата и да защитава равнопоставеността на членовете и фактическите последици от разгледаните действия.

Последователността на събитията разкрива белези на тенденциозно отношение към определени клубове и лица, противопоставили се на управленските позиции на Димов. Независимо дали субективната цел за личен реванш е доказана в пълния ѝ обем, установените действия подлежат на дисциплинарна оценка поради собственото им несъответствие с Устава, вътрешните правила и етичните задължения.

В обобщение, Комисията намира основания за ангажиране на личната дисциплинарна отговорност на Г. Г. Д. за нарушения по чл. 8, букви „А“, „Б“, „Г“ и „Й“ от Дисциплинарния правилник, както и по буква „Д“ в частта, в която конкретни неверни или некоректни твърдения са доказани по преписката.

Тежестта на нарушенията, високото положение на извършителя и неблагоприятните последици за авторитета и дейността на БККМТ обосновават преценка за налагане на тежко дисциплинарно наказание по чл. 9, ал. 1 от Дисциплинарния правилник, включително отнемане на треньорските и съдийските права, при изрично мотивиране на неговата необходимост и съразмерност.

V. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЯ НА НАКАЗАНИЕТО

Нарушенията засягат основно задължение на лице, представляващо спортната организация: да защитава нейния авторитет пред международните органи, а не да го поставя под риск чрез собственото си поведение. Тежестта се определя от международния обхват, отражението върху доверието в БККМТ и последиците от производството пред WAKO. Комисията отчита и защитните доводи относно колективните решения на УС, спорната правна интерпретация на част от действията и липсата на доказана лична имуществена облага; те не обезсилват самостоятелните дисциплинарно укорими действия.

Предупреждение, порицание или временно ограничаване на права не са съразмерен отговор на тежко нарушение на институционалното доверие с международен отзвук. Комисията приема, че възстановяването на доверието в треньорската и съдийската функция изисква окончателно отнемане на правата по чл. 9, ал. 1, буква „Ж“ от Дисциплинарния правилник. Мярката се отнася до упражняването на тези права в системата на БККМТ и не представлява самостоятелна санкция на WAKO.При определяне на вида и тежестта на наказанието Комисията съобразява и особеното доверие, което се изисква от лице, упражняващо треньорски и съдийски права. Съдийската функция предполага независимост, безпристрастност и еднакво третиране на участниците, а треньорската — уважение към правата на състезателите и възпитаване в спортна етика. Установените нарушения на тези принципи при заемане на най-висшата управленска длъжност са относими към доверието за упражняване и на двете функции, макар нарушенията да са извършени в управленско качество.

Комисията оценява отделно необходимостта от отнемане на съдийските и на треньорските права и съпоставя окончателната мярка с по-леките предвидени наказания. Значение имат множествеността на нарушенията, засягането на права на спортни лица, международният им отзвук и високата степен на дължимата грижа по чл. 19 от Устава. Тези съображения са относими към съразмерността на санкцията; те не заместват доказването на личните действия и не превръщат институционалните санкции срещу БККМТ автоматично в лични нарушения на Димов.

VI. ДИСПОЗИТИВ

ПО ИЗЛОЖЕНИТЕ МОТИВИ, на основание чл. 5, чл. 8, букви „Б“, „Г“ и „Й“, чл. 9, ал. 1, буква „Ж“ и чл. 10 от Дисциплинарния правилник на БККМТ, ДИСЦИПЛИНАРНАТА КОМИСИЯ

Р Е Ш И:

1. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Г. Г. Д., ЕГН *****, за отвод на М. С. по мотивите в раздел II.

2. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Г. Г. Д., ЕГН *****, за отвод на Н. Д. по мотивите в раздел II.

3. ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, че Г. Г. Д., ЕГН *****, е осъществил дисциплинарно укоримо поведение при международното представителство и комуникацията с WAKO, уронващо доброто име и авторитета на БККМТ и накърняващо доверието към Конфедерацията, съобразно подробно обсъдените в мотивите документи.

4. НАЛАГА на Г. Г. Д., ЕГН *****, дисциплинарно наказание **ОКОНЧАТЕЛНО ОТНЕМАНЕ НА ТРЕНЬОРСКИТЕ И СЪДИЙСКИТЕ ПРАВА** по чл. 9, ал. 1, буква „Ж“ от Дисциплинарния правилник на БККМТ.

5. ПОСТАНОВЯВА НЕЗАБАВНО ИЗПЪЛНЕНИЕ на наложеното с т. 4 дисциплинарно наказание.

6. РАЗПОРЕЖДА на секретариата незабавно: а) да връчи препис от решението на Г. Г. Д.; б) да впише нарушението, клубната принадлежност, мястото, вида, срока и началния момент на изпълнение на наказанията в регистъра по чл. 10.2; в) да публикува информацията по чл. 10.3 от Дисциплинарния правилник при спазване на правилата за защита на личните данни; и г) да уведоми длъжностните лица, отговорни за картотекирането, заявяването и акредитацията за проявите от спортния календар.

7. УКАЗВА, че решението подлежи на обжалване пред Управителния съвет на БККМТ в едномесечен срок от публикуването на информацията за наложеното наказание по чл. 10, ал. 3 във връзка с чл. 10.3 от Дисциплинарния правилник. Жалбата не спира изпълнението съгласно т. 5 от настоящия диспозитив.

Решението е прието единодушно от тричленния състав.

М. С.	**Й. Д.**	**Н. Д.**
Председател	Член	Член